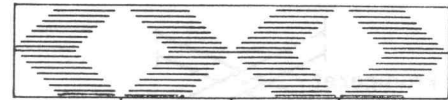
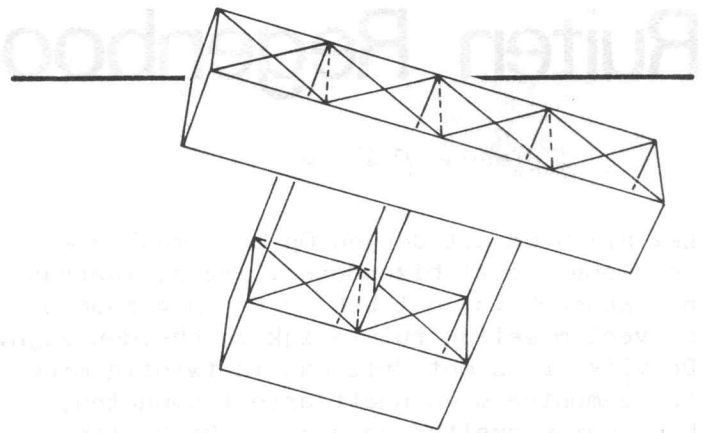

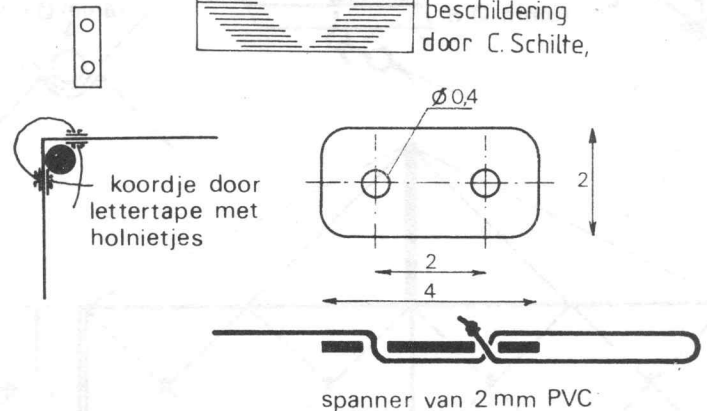
reactie

Van dhr C. Schilte uit Hoogwoud ontvingen we een entoesiaste reactie op "De versperingsvlieger van Sauls" gepubliceerd in VLIAGER 2/82. Het kenmerkende van de door hem nagebouwde vlieger is dat de vlieger uit tyvek is opgebouwd. Dat betekent dat alle hoezen en verbindingen gelijmd moeten worden. Met de opzet de Sauls lichter te maken kwam hij tot de volgende wijzigingen waarmee hij met gemak bij windkracht 5 kan vliegen:

1. De kruisstokken en dwarsstokken aan de buitenzijde van de voorste doos werden 6 mm.
2. De 6 staanders werden 7 mm.
3. De 2 schotten A werden weggelaten.
4. De bevestiging van de staanders in de hoezen vindt plaats met aan de uiteinden ringetjes, lettertape en een hulpkoordje (zie tekening).
5. Op 8 plaatsen worden met behulp van pvc-spanners spanlijnen geplaatst. Op de tekening zijn 4 van de 8 spanlijnen gestreept aangegeven.
6. Bij harde wind worden de kruisstokken in het midden bij elkaar gebonden.
7. De maten werden teruggebracht tot een dragend oppervlak van 70% van de uitvoering van John Verheij. De vlieger van Schilte weegt 850 g.

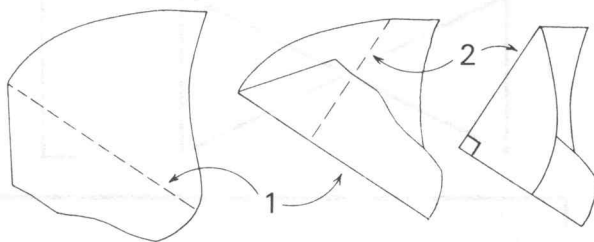

beschildering door C. Schilte,

tip

recht
recht

Het voordeel van deze methode is dat je een "grottere" rechte hoek krijgt dan met de meestal niet zo langbenige tekendriehoekjes.

en nog een tip van Gerard Scholtes onder = onder

Wanneer je aan het tekenen bent en je wilt een rechte hoek hebben, dan kan je daarvoor bijvoorbeeld een tekendriehoek gebruiken. Wanneer je die niet bij de hand hebt, lijkt een boek, of de hoek van de tafel een redelijk alternatief. In de praktijk kom je er dan meestal veel later pas achter, dat "er iets niet klopt".

Alternatief.

Neem een dubbelgevouwen krantevel en vouw dat nog een keer, zodat de eerste vouw weer over zichzelf valt. De verkregen hoek is zuiver recht. (zie tek.). Elk vel papier, van welke vorm dan ook is er geschikt voor.

Wanneer je een luchtzak op een punt aan je vliegerlijn vastzet gaat hij draaien om zijn lengteas. Dit wordt voorkomen door een hulplijn vanaf de onderkant van de luchtzak naar een ander punt op de vliegerlijn. Ik vind dit te omslachtig. Wij bevestigen (touwtje innaaien of kokertje stikken) aan de kant van de toming een stokje of metalen buisje onderin de zak. Door het gewicht daarvan blijft deze kant vanzelf naar onder hangen. Bij heel harde wind stokje vervangen door een zwaarder exemplaar.